

gjøre endnu et Felttog ud til Sorø og fortælle mine Vælgere, hvad jeg her siger; han vil blive viist hjem igjen, ligesom da han var der sidst.

Sable: Da jeg gennem en Række af Aar har været Medlem af og Formand for det Udvalg, Folkethinget nedsetter angaaende Statsrevisionens Betænkning, bringer det mig til at gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann). Jeg skal saaledes ganske fort erindre om, at det Standpunkt, det ærede Medlem indtager, nemlig at faae en aldeles bestemt og klar Udtalelse her om et politisk Spørgsmaal, kan han egentlig ikke vente at se indtaget her ved denne Sag og dens Behandling. Det, der skal fremgaa af Folkethingets Behandling af Statsrevisionens Betænkning, maa være Noget, der er knyttet udtryffeligt til vedkommende Statsregnskab og dets Grundlag, nemlig de givne Bevillinger. Det kan man aldeles ikke se bort fra, og selv om Resultatet for det ærede Medlem bliver noget mere taaget, noget mere tilføret, end han egentlig kunde ønske, saa er det Noget, der ligger i Sagens Natur, at det maa være saa. Hovedspørgsmaalet for Statsrevisionen maa jo nemlig være dette: Har der foreligget et paa sædvanlig Maade givet Grundlag for det Statsregnskab, der er onslagt? Et saadant Grundlag har nu ikke foreligget for det Aar, hvorom her er Tale. Statsrevisionen er berettiget til at anke over, at der for et vist Tidrum af dette Finantsaar er Uregelmaessighed tilstede, og det Udvalg, som Folkethinget nedsetter for at afgive Betænkning over Statsrevisionens Arbejde, er nødt til at tage Hensyn til, hvad Statsrevisionen har indstillet om denne Mangel. Det er kun denne Bemærkning, jeg vil gjøre overfor det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds. Jeg kan saa godt forstaa, at han, som er et ungt Medlem i Salen, mindre ser paa, hvad der har været en Praxis gennem en Arrække her i Salen, end paa et politisk Hensyn til en Begivenhed, som jo staar klar for os Alle, og som er foregaaet i 1877. Hvad nu Maaden angaar, hvorpaa man helst skulde kunne erhverve en ensartet Indstilling i begge Thing, kan der jo være forskellige Meninger om den heldigste Maade, hvorpaa man kunde afsatte den. I een Henseende skal jeg give det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) Ret; der er et Udtryk, som jeg vilde ønske ikke var blevet optaget, og det er dette: „i en vedtagen Finantslov“. Jeg kunde nok ønske, at det til anden Behandling blev forandret, men iøvrigt er jeg enig med Flertallets Indstilling. Naar jeg altsaa paa Grundlag af den Erfaring, jeg har vundet med Hensyn til Folkethingets Maade at tage Statsrevisionens Betænkning paa, slutter mig til Flertallets Indstilling, haabende paa en saadan ringe Forandring til 2den

Behandling, skal jeg tillade mig overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds en ganske kort Bemærkning. Man hører altid med Interesse, hvad det ærede Medlem fremsætter, thi det ærede Medlem har en særegen Maade at vinde Ørerne paa, og det er en Gave. Alle maa paa-skjønne, Alle, hvad enten de ere enige eller uenige med det ærede Medlem, maa indrømme, at det har sin Behagelighed, naar Maaden, hvorpaa Noget bliver fremsat, falder glat i Ørerne, men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem udtaler sig om større politiske Spørgsmaal, og jeg saa sammenstiller hans Maade at omtale disse Spørgsmaal paa med den Position, som det ærede Medlem indtager i et bestemt Parti, der da er en Modsigelse mellem, hvad det ærede Medlem saabant ganske i Forbigaaende kan fremsætte, og de mulige Udsigter, som jeg vilde ønske, at det ærede Medlem med sine ikke ringe Gaver havde for Fremtiden. Naar saaledes det ærede Medlem som Taleform overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) siger ganske simpelt hen, at han kunde ønske den Institution: Rigsgrethen, afføstet, kan man kun smile over en saadan Ytring, men længere kan man heller ikke gaa. Man kan ikke engang kalde det et Tankeexperiment, men en i høieste Grad flygtig Udgang af Talsens Løb, som ikke har den ringeste Realitet bagved sig eller nogen som helst Udsigt med Hensyn til Fremtiden; thi hvad enten man har den paa den ene eller paa den anden Maade, maa man desværre — kan jeg gjerne sige — have den Institution, man nu har, og tage det Hensyn dertil, som kræves af et Folk, som vil søge at hævde den konstitutionelle Stilling, man nu engang har, og det maa være Folkets Brøde, naar det har faaet en mindre god Institution frem istedetfor en, der er bedre. Jeg tager Hensyn til, hvad der er sket i Fortiden, og til de Institutioner, som vi ere nødt til at arbejde med. I Modsetning til mange ærede Medlemmer var jeg saaledes dengang, da jeg var med til at føre en Kamp her mod det daværende Ministerium, i høi Grad imod, at man gik med en vis Freidighed til at føre en dobbelt Kamp, nemlig baade mod et Ministerium, som man mente ikke var i fuld Overensstemmelse med Grundloven, og paa samme Tid mod en Del af Lovgivningsmagten, nemlig Landstinget, som havde sin berettigede Stilling i Forfatningen. Jeg ønsker, naar man endelig skal føre Kampen, at have saa saa Modstandere som mulig, og ikke flere Stormagter at kæmpe imod end nødvendigt. Men naar jeg fremsætter en saadan Mening, vil jeg sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), og har været det hele Tiden, med Hensyn til en Realitet, den Realitet, som Ministeriet oftere selv har paa-taldd, og som jeg ikke paa nogen Maade frugter selv overfor den Institution, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds omtalte